

Așa scriu eu

Viorica Mariniuc

Motto:

„[...] Acesta este semnul în fiecare epistolă;
așa scriu eu.” (Pavel) 2 Tesaloniceni 3:17

Așa scriu eu: cu mâna tremurândă,
Care-a pierdut tot leacu-alinător,
Înfometat sub pâinea aburindă,
Copac aproape mort lângă izvor.
Și n-am mai mult decât o mână goală,
Și mi-au căzut ciorchinii toți din poală.

Așa scriu eu: cu degetele albe
De lepra tolănită pe divan;
Pe gât am răni ascunse și port salbe
Din stropi de plâns, broboane de alean.
Și nu-mi aduce-n dar deșertăciunea
O haină, să-mi acopăr goliciunea.

Așa scriu eu: încovoiat de vreme,
De timp pierdut pe căi fără de rost,
Făuritor de false diademe,
Având palat de umbre adăpost.
Și-aș vrea din nou al veșniciei nimb,
Dar mi-e moneda calpă, cum s-o schimb?

Așa scriu eu: robit sub lanțuri grele,
Noian de gânduri sufletul îmi sapă,
Strivit de alte duhuri și mai rele,
Ce-au năvălit din locuri fără apă.
Și-n casa mea, cândva împodobită,
La loc de cinste-i cupa otrăvită.

Așa-am să scriu: doar Ție-ntotdeauna,
Chiar dacă toți m-au declarat pierdut
Când mi-a căzut pe lespede cununa!
Și, Doamne, doar Tu știi cum ai făcut,
Că mi-a cântat cocoșul, într-o seară,
Pe drumul spre Damasc, a doua oară!